

College

Overall

Een bebrild jongetje van een jaar of acht slalomt aan de hand van zijn moeder door de volgepakte theaterfoyer. De drukte deert hem niks, hij heeft immers zijn astronautenoverall aan. Smetteloos wit is die, en voorzien van *patches* van Space Shuttlemissies. Hij komt voor een college van [André Kuipers](#), de astronaut die in 2011-2012 tijdens zijn tweede missie in het International Space Station ISS 193 dagen in de ruimte doorbracht. Sindsdien reist Kuipers stad en land af om over zijn avonturen te verhalen. Wie hem dit jaar nog wil horen moet opschieten, al tot in september heeft hij de theaters uitverkocht.

Goodwill

Met dat jongetje in astronautenoverall en tal van anderen zag ik Kuipers laatst in een tot de laatste stoel bezette schouwburg. Na afloop zegt de spreekstalmeester dat Kuipers boeken zal signeren (opbrengst naar het Goede Doel). Kinderen mogen eerst, want het is al laat. Slim – dat is charmant en kweekt goodwill, en daar is zo'n college natuurlijk om begonnen: draagvlak en draagkracht verwerven voor de – bemande – ruimtevaart.

Geschied

Zo'n college is natuurlijk heel geschikt om de belastingbetaler te laten zien wat er met zijn centen tot stand is gebracht. Aan het einde van de avond waren we behoorlijk bijgepraat. Kuipers bracht een knap geconstrueerd verhaal waar iedereen wel aanknopingspunten in vindt. De grote, complexe en werkelijk internationale machinerie van het ISS. De medische, industriële en wetenschappelijke experimenten die er worden uitgevoerd. Het dagelijks leven aan boord. De praktische toepassingen van ruimtevaarttechnieken. De kwetsbaarheid van Spaceship Earth en de lelijke dingen die je vanuit de ruimte ziet, zoals luchtvervuiling, het duizelingwekkende tempo van de ontbossing en het wegsmelten van de gletsjers. Maar ook de pracht van de Bahama's, het Great Barrier Reef, het noorder- en zuiderlicht. Dat hij regelmatig kon skypen met zijn gezin. En *passant* behandelt Kuipers de geschiedenis van de ruimtevaart, belicht hij zijn intensieve training om zich in de ruimte te kunnen redden en demonstreert hij hoe anders de Russen en Amerikanen de zaken aanpakken. Et cetera.

(En ja, ook de brildragende achtjarige kan hopen. Kuipers vertelde hoe hij ooit zag dat maanwandelaar John Young in de cockpit van de Space Shuttle een leesbril droeg, en zich toen realiseerde dat hij wel degelijk een kans maakte om ook astronaut te worden.)

Spreadsheets

Minsten zo leerzaam en fascinerend vond ik de manier waarop Kuipers zijn college had aangepakt. We zagen op de keper beschouwd een kale man van middelbare leeftijd met veel tekst, die zich op een vaste plek op het toneel

ophield en af en toe een filmpje alsmede foto's, grafieken en spreadsheets vertoonde. Wat niet wegnam dat het publiek aan zijn lippen hing, regelmatig lachte, af en toe instemmend mompelde en hem na afloop een dik applaus gaf.

Flashy

Niet omdat het *flashy* was, of modieus, of in Jip-en-Janneke-boodschappen van maximaal 140 tekens, of een multimediaspektakel met toeters, bellen en geluidseffecten waardoor horen en zien je vergaan. Maar juist omdat het dat allemaal *niet* was. Kuipers neemt zijn publiek en zichzelf serieus door een feitelijk verhaal te vertellen over de complexiteiten van zijn beroep. Hij vereenvoudigt dat verhaal wel, maar versimpelt het niet. Hij geeft een nauwkeurige voorstelling van zaken en laat bijzaken weg. Een astronaut is geen showman maar een vakman en het publiek weet dat echt wel op waarde te schatten, zo bleek.

(220216)